

βακέτα

βακέτα, η, ουσ. [<ιταλ. vachetta (= δαμάλι), υποκορ. του vacca (= αγελάδα)]. **1.** σκληρό κατεργασμένο δέρμα βοδιού, ιδίως μοσχαριού, που χρησιμοποιείται για την κατασκευή χοντρών και αδιάβροχων παπουτσιών. **2α.** (στη γλώσσα της αργκό) ηλικιωμένη γυναίκα, που με τη χρήση διάφορων καλλυντικών επιδιώκει να παρουσιάσει νεανικό το ρυτιδωμένο της πρόσωπο: «την είδες βράδυ με φρου φρου κι αρώματα και σου γυάλισε, αν τη δεις όμως το πρωί που ξυπνάει, θα καταλάβεις τι βακέτα που είναι!». **β.** κατ' επέκταση κάθε κομψευόμενη ηλικιωμένη, που μάταια προσπαθεί να κρύψει την ηλικία της. **3.** αντικείμενο που έχει πολύ κακή ποιότητα: «έδωσε ένα σωρό λεφτά για χρυσό ρολόι και του πάσαραν βακέτα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας